

Evaluation of Oxidative Stress Biomarkers in Rat Heart Exposed to Diazinon and Vitamins E and C

Tahmasebi K.¹ MSc, Jafari M.* PhD, Ahmadi A.² MSc

*Chemical Injuries Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran
¹Biochemistry Department, Medicine Faculty, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran
²Students Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Abstract

Aims: Organophosphates such as diazinon (DZN) induce the production of free radicals and oxidative stress. The aim of this study was to evaluate the role of vitamins E and C as antioxidants in reduction of DZN-induced oxidative stress in rat heart.

Materials & Methods: In present experimental study, 36 male Wistar rats were randomly divided into six groups; control (corn oil as DZN solvent), DZN (100mg/kg), vitamin E (150mg/kg), vitamin C (200mg/kg), vitamin E+DZN and vitamin C+DZN. 24 hours after intraperitoneal injection, animals were anesthetized by ether, and heart tissue was quickly removed. After tissues hemogenation, superoxide dismutase (SOD), catalase (CAT), glutathione S-transferase (GST) and lactate dehydrogenase (LDH) activities, as well as glutathione (GSH) and malondialdehyde (MDA) levels were determined by biochemical methods. The data were statistically analyzed using Instat 3.3 by analysis of variance (ANOVA) followed by post hoc Tukey test.

Findings: DZN increased SOD, CAT and GST activities ($p<0.01$) and MDA level ($p<0.05$), while decreased LDH activity ($p<0.05$) and GSH content ($p<0.01$) in heart compared with the control group. Administration of vitamins E and C inhibited changing of these parameters.

Conclusion: Administration of vitamins E and C as antioxidant decreases DZN-induced oxidative stress by scavenging free radicals.

Keywords

Diazinon [<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh/68003976>];
Vitamin E [<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh/68014810>];
Vitamin C [<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh/68001205>];
Oxidative Stress [<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh/68018384>];
Heart [<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh/68006321>];
Rat [<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh/68051381>]

---

* Corresponding Author

Tel: +982122289942

Fax: +982126127281

Address: Biochemistry Department, Medicine Faculty, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Araj Treeways, Artesh Boulevard, Tehran, Iran

m.jafari145@gmail.com

Received: November 12, 2014

Accepted: February 14, 2015

ePublished: April 16, 2015

مقدمه

ارگانوفسفرهای حشره‌کش به‌طور شایع در کشاورزی استفاده می‌شوند و اثرات آلوود کنندگی آنها روی زیست محیطی و حیوانات مورد توجه قرار گرفته است. این حشره‌کش‌ها از طریق پوست، سیستم گوارش و مسیرهای هوایی (در صورت تبخیر) جذب شده و از طریق خون به قسمت‌های مختلف بدن می‌روند. این مواد، مسئول حدود ۱۰۰ هزار مسمومیت در سال در دنیا هستند. در ایران این ترکیبات یکی از علل مرگ‌ومیر ناشی از مسمومیت هستند. اثرات ناشی از مسمومیت با این ترکیبات بسیار متنوع و پیچیده است. مهم‌ترین عوارض کلینیکی مسمومیت با ارگانوفسفرهای ناشی از مهار استیل کولین استراز است که منجر به تجمع استیل کولین در سیناپس‌های سیستم عصبی مرکزی و محیطی و تشنج و درنهایت مرگ می‌شود [۱-۴]. دیازینون یکی از ترکیبات مهم ارگانوفسفره است که به عنوان حشره‌کش علیه آفات نباتی و حشرات منازل استفاده می‌شود. در سال‌های اخیر، این سم به‌طور وسیع برای کنترل کرم ساقه‌خوار برنج مورد استفاده قرار گرفته است و همچنین به عنوان داروی ضدانگل نیز به کار می‌رود. این ترکیب به‌آسانی از روده جذب می‌شود و این جذب به سرعت طی چند ساعت صورت می‌گیرد و در زمان کوتاهی در کبد به دیازوکسون متabolized می‌شود که از مهار کننده‌های قوی آنزیم استیل کولین استراز است [۴، ۵]. در معرض قرارگیری حاد و تحت حاد با بعضی از ارگانوفسفرهای علاوه بر مهار استیل کولین استراز، باعث افزایش تولید رادیکال‌های آزاد می‌شود [۴، ۵]. رادیکال‌های آزاد قادرند به ماکرومولکول‌های مختلف در بدن نظیر پروتئین‌ها، لیپیدها و اسیدهای نوکلئیک اتصال یابند و باعث تخریب ساختمندان و عمل آنها شوند. اثرات مضر رادیکال‌های آزاد از طریق سیستم حمایتی آنتی‌اسیدان سلولی شامل آنزیم‌های سوپراکسیدیسموتاز (SOD)، کاتالاز (CAT) و گلوتاتیون-S-ترانسفراز (GST) و آنتی‌اسیدان غیرآنژیمی مانند گلوتاتیون (GSH) خنثی می‌شوند. عدم تعادل بین تولید رادیکال‌های آزاد و سیستم دفاعی آنتی‌اسیدان در بدن باعث استرس اکسیداتیو می‌شود که علت ایجاد بسیاری از بیماری‌ها است [۶-۷]. مطالعات مختلف نشان می‌دهد که بعضی ارگانوفسفرهای از طریق تولید رادیکال‌های آزاد باعث تغییر فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اسیدان، کاهش غلظت گلوتاتیون و افزایش پراکسیداسیون لیپیدها در بافت‌ها شده که در نهایت منجر به استرس اکسیداتیو و مرگ سلولی می‌شود [۴، ۵، ۸].

با توجه به تاثیر ارگانوفسفرهای روی سیستم آنتی‌اسیدان احتمالاً استفاده از آنتی‌اسیدان‌ها در جهت درمان این افراد می‌تواند کمک کننده باشد [۲، ۱۰، ۱۱]. ویتامین E (آلfa- توکوفرول)، آنتی‌اسیدان فعال و لیپوفیلی در غشاء بیولوژیکی است که به پایداری غشا از طریق پاکسازی رادیکال‌های آزاد و کاهش پراکسیداسیون لیپیدها در غشا کمک می‌کند. این ویتامین در تمام

ارزیابی شاخص‌های استرس اکسیداتیو در قلب موش صحرایی بعد از مواجهه با دیازینون و ویتامین‌های C و E

کاووس طهماسبی MSC

گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (۱۴)، تهران، ایران

مهوش جعفری PhD*

مرکز تحقیقات آسیب‌های شیمیایی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (۱۴)، تهران، ایران

عباس احمدی MSC

مرکز تحقیقات دانشجویان، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (۱۴)، تهران، ایران

چکیده

اهداف: ارگانوفسفرهای نظیر دیازینون باعث القای تولید رادیکال‌های آزاد و استرس اکسیداتیو می‌شوند. هدف از مطالعه حاضر، بررسی اثر ویتامین‌های E و C به عنوان آنتی‌اسیدان در کاهش استرس اکسیداتیو ناشی از دیازینون در قلب موش صحرایی بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی، ۳۶ موش صحرایی نر نژاد ویستار به‌طور تصادفی به ۶ گروه عتایی کنترل (روغن ذرت به عنوان E حلال دیازینون)، دیازینون (۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم)، ویتامین ۱۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم)، ویتامین C (۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم)، دیازینون- ویتامین E و دیازینون- ویتامین C تقسیم شدند. ۲۴ ساعت بعد از تزریق داخل صفاقی، موش‌ها توسط اتر بیهوده شده و بافت قلب به سرعت جدا شد. پس از هموژئکردن بافت‌ها، فعالیت آنزیم‌های سوپراکسیدیسموتاز، کاتالاز، گلوتاتیون-S-ترانسفراز و لاکتات‌دهیدروژناز و غلظت‌های گلوتاتیون و مالون‌دی‌آلدید با روش‌های بیوشیمیایی اندازه‌گیری شد. تحلیل اطلاعات با استفاده از نرمافزار InStat 3.3 و آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه به‌همراه آزمون تعقیبی توکی صورت گرفت.

یافته‌ها: دیازینون باعث افزایش فعالیت آنزیم‌های سوپراکسیدیسموتاز، کاتالاز و گلوتاتیون-S-ترانسفراز ($p < 0.01$)، افزایش غلظت مالون‌دی‌آلدید ($p < 0.05$) و کاهش فعالیت لاکتات‌دهیدروژناز ($p < 0.05$) و غلظت گلوتاتیون ($p < 0.01$) در قلب نسبت به گروه کنترل شد. تجویز ویتامین‌های E و C مانع تغییرات این پارامترها شد.

نتیجه‌گیری: ویتامین‌های E و C به عنوان آنتی‌اسیدان از طریق پاکسازی رادیکال‌های آزاد در قلب باعث کاهش استرس اکسیداتیو ناشی از دیازینون می‌شوند.

کلیدواژه‌ها: دیازینون؛ ویتامین E؛ ویتامین C؛ استرس اکسیداتیو؛ قلب؛ موش صحرایی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۸/۲۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۱/۲۷

*نویسنده مسئول: m.jafari145@gmail.com

نگهداری حیوانات آزمایشگاهی یکی از دانشگاه‌های علوم پزشکی شهر تهران قرار گرفته‌است. دسترسی حیوانات به آب و غذا آزاد بود. موازین اخلاقی کار با حیوانات آزمایشگاهی که مورد تایید کمیته اخلاق دانشگاه بود، رعایت شد. کلیه مواد شیمیایی مورد نیاز با درجه خلوص بالا از شرکت مرک و سیگما (آلمان) خریداری شد. دیازینون (Supelco)؛ ایالات متحده با غلظت ۴۰۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر و ویتامین E (سیگما؛ آلمان) با غلظت ۲۰۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر در روغن ذرت و ویتامین C (سیگما؛ آلمان) با غلظت ۱۵۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر در آب مقطر به صورت تازه تهیه شد.

حیوانات به روش تصادفی به ۶ گروه عتایی تقسیم شدند؛ گروه کنترل روغن ذرت (به عنوان حلال دیازینون)، گروه دیازینون ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم دیازینون [۴]، گروه ویتامین E ۱۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم ویتامین E، گروه دیازینون C ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم دیازینون و ۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم ویتامین C و گروه دیازینون E ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم دیازینون و ۱۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم ویتامین E را به صورت تزریق داخل صفاقی دریافت کردند. ۲۴ ساعت بعد از تزریق با بی‌هوش‌نمودن حیوانات به‌وسیله اتر، بافت قلب خارج شد و بعد از شستشو با سرم فیزیولوژی و خارج شدن خون، به نیتروژن مایع انتقال داده شد و سپس در دمای ۷۰–درجه سانتی‌گراد تا زمان انجام آزمایش نگهداری شد. در روز آزمایش، بافت قلب به‌طور کامل به‌دقت توزین شد و با نسبت یک به ۱۰ در ۱۶۰۰۰ g بافر فسفات‌سالین هموژنه شد و به مدت ۱۵ دقیقه با دور

در ۴ درجه سانتی‌گراد سانتریفیوژ شد. از مایع رویی به‌منظور سنجش شاخص‌های مورد نظر استفاده شد. برای سنجش فعالیت آنزیم SOD از روش وینتربرون [۱۸]، برای اندازه‌گیری فعالیت آنزیم کاتالاز از روش ای [۱۹] و برای اندازه‌گیری فعالیت آنزیم GST از روش هاییگ [۲۰] استفاده شد. اندازه‌گیری فعالیت آنزیم لاکتات‌دھیدروژناز (LDH) نیز با استفاده از کیت پارس‌آزمون انجام شد. فعالیت ویژه آنزیم‌ها بر حسب واحد بر میلی‌گرم پروتئین مورد محاسبه قرار گرفت. همچنین برای تعیین میزان غلظت مالون‌دی‌آلدید (MDA) به عنوان محصول نهایی پراکسیداسیون لبیدها از روش ساتو [۲۱]، برای سنجش میزان گلوتاتیون (GSH) بافت از روش تیتر [۲۲] و برای تعیین غلظت پروتئین از روش برادرفورد [۲۳] استفاده شد.

تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم‌افزار InStat 3.3 انجام شد. برای مقایسه گروه‌ها با گروه کنترل و بین گروه‌ها از آنالیز واریانس یک طرفه به‌همراه آزمون توکی استفاده شد.

یافته‌ها

دیازینون باعث افزایش معنی‌دار فعالیت آنزیم‌های CAT و GST (p<0.01) و کاهش فعالیت آنزیم LDH (p<0.05) در

بافت‌ها انتشار می‌یابد و در بافت چربی ذخیره می‌شود. ویتامین E از طریق لنف وارد جریان خون شده، به لیوبروتین‌ها متصل شده و به کبد انتقال می‌یابد و بعد از متابولیزه شدن عمدتاً در صفرا و بهمیزان کمی از طریق ادرار دفع می‌شود [۱۲]. ویتامین C (اسید‌اسکوربیک) آنتی‌اکسیدان مهم محلول در آب است که پاکسازی رادیکال‌های آزاد در مایعات خارج سلولی را به‌عهده دارد. این ویتامین می‌تواند ویتامین E اکسیدشده را مجدداً احیا نماید و به‌همراه یکدیگر از آسیب‌های ناشی از رادیکال‌های آزاد و ایجاد استرس اکسیداتیو جلوگیری نمایند. ویتامین C به‌طور کامل جذب شده و به صورت انتشار ساده و انتقال فعال وارد سلول‌ها می‌شود و بعد از متابولیزه شدن، از طریق ادرار دفع می‌شود [۱۰، ۱۳]. چند مطالعه نشان دادند که ویتامین‌های E و C می‌توانند سمیت سلولی ارگانوفسفره‌ها را کاهش دهند و از تغییرات بعضی از پارامترهای بیوشیمیایی جلوگیری کنند [۸–۱۱]. مطالعه‌ال-شناور و همکاران در مورد اثر حفاظتی ویتامین E روی سمیت دیازینون در کبد موش سوری بعد از ۱۴ روز نشان داد که ویتامین E از القای استرس اکسیداتیو ناشی از دیازینون جلوگیری می‌کند [۱۴]. مطالعه‌روگلو و همکاران "در آزمایشگاه" نشان داد که تجویز دی‌کلروس (Diclorvos) باعث کاهش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان و افزایش پراکسیداسیون لبیدها در اریتروسیت‌ها شده و تجویز ویتامین‌های E و C مانع این تغییرات می‌شود [۱۵]. الزوقيایی و همکاران نیز اثر حفاظتی ویتامین C را در کاهش استرس اکسیداتیو القا شده توسط مالاتیون بعد از ۴ هفته نشان دادند [۱۶].

با توجه به تنوع ساختمان شیمیایی ارگانوفسفره‌ها و اثرات متفاوت آنها بر بافت‌های مختلف و همچنین اثرات مختلف آنتی‌اکسیدان‌ها بر این سمیت، مطالعات تکمیلی برای درک مکانیزم عمل دقیق این ترکیبات ضروری به‌نظر می‌رسد. اگر چه اثر حفاظتی و درمانی ویتامین‌ها روی پارامترهای آسیب سلولی در خون و سلول مورد بررسی قرار گرفته، ولیکن مطالعات اندکی روی تجویز این آنتی‌اکسیدان‌ها و دیازینون به صورت داخل صفاقی روی بیومارکرهای استرس اکسیداتیو در بافت‌های مختلف انجام شده است. در ضمن مطالعات انجام‌شده در دوز سم، مسیر تزریق، نوع بافت، نوع حیوان و مدت‌زمان تماس با یکدیگر متفاوت هستند [۸–۱۱].

هدف از مطالعه حاضر، بررسی اثر ویتامین‌های E و C به عنوان آنتی‌اکسیدان در کاهش استرس اکسیداتیو ناشی از دیازینون در قلب موش صحرایی با سنجش شاخص‌های استرس اکسیداتیو بود.

مواد و روش‌ها

این مطالعه تجربی روی ۳۶ موش صحرایی نر نژاد ویستان در محدوده وزنی ۲۵۰–۲۰۰ گرم انجام شد. موش‌ها در شرایط ۱۲ ساعت نور و ۱۲ ساعت تاریکی در دمای ۲۲±۲°C در محل

مقایسه با گروه دیازینون معنی دار نبود. همچنین دیازینون باعث کاهش معنی دار غلظت GSH ($p<0.01$) و افزایش معنی دار غلظت MDA ($p<0.05$) در مقایسه با گروه کنترل شد. کاهش غلظت MDA و افزایش غلظت GSH در گروههای دیازینون-E و دیازینون-C در مقایسه با گروه دیازینون معنی دار نبود (جدول ۱).

مقایسه با گروه کنترل شد. همچنین تجویز دیازینون به همراه SOD و C باعث افزایش معنی دار فعالیت آنزیمها GST و دیازینون-E و گروه دیازینون-C ($p<0.05$) و کاهش معنی دار فعالیت آنزیم LDH در گروه دیازینون-C ($p<0.05$) در مقایسه با گروه کنترل شد. تغییر فعالیت سایر آنزیمها آنتی اکسیدان در گروههای دیازینون-E و دیازینون-C در

جدول ۱) اثر دیازینون و ویتامین های C و E به تهابی و در ترکیب با هم، بر فعالیت آنزیمها آنتی اکسیدان و غلظت های گلوتاتیون (GSH) و مالون دی ال دئید (MDA) در قلب موش صحرایی بعد از ۲۴ ساعت

پارامترها	گروه کنترل	گروه دیازینون	گروه ویتامین E	گروه ویتامین C	گروه دیازینون-E	گروه دیازینون-C	گروه
آنزیمها آنتی اکسیدان (واحد بر میلی گرم پروتئین)							
سوپراکسید دیسموتاز	۳۳/۱۸±۴/۳۸	۴۳/۸۸±۴/۷۲**	۴۶/۳۲±۴/۶۷	۳۷/۷۵±۴/۶۵	۴۲/۶۴±۴/۶۸*	۴۱/۵۹±۴/۵۸*	۴۱/۵۹±۴/۵۸*
کاتالاز	۲۴/۸۳±۱/۹۱	۲۹/۴۳±۱/۹۱**	۲۴/۵۵±۱/۹۸	۲۲/۸۱±۱/۸۷	۲۷/۲۲±۱/۸۶	۲۷/۵۹±۱/۷۲	۲۷/۵۹±۱/۷۲
گلوتاتیون-S-ترانسفراز	۴۲/۴۵±۴/۱۶	۵۳/۲۶±۴/۹۴**	۴۴/۱۴±۴/۱۲	۴۱/۵۶±۴/۴۸	۵۱/۴۴±۴/۳۱*	۵۱/۵۹±۴/۸۴*	۵۱/۵۹±۴/۸۴*
لاکتات دهیدروژناز	۱۳۲/۸۶±۱۴/۳۶	۱۰۸/۰۹±۱۱/۵۲*	۱۳۴/۶۷±۱۰/۴۵	۱۳۱/۵۹±۱۲/۷۲	۱۱۳/۹۲±۱۳/۲۳	۱۰۹/۱۲±۹/۲۵*	۱۰۹/۱۲±۹/۲۵*
غلظت های گلوتاتیون و مالون دی ال دئید (نامول بر میلی گرم پروتئین)							
گلوتاتیون	۱۰/۶۱±۱/۰۸	۷/۹۲±۰/۸۵**	۱۰/۴۴±۱/۱۴	۹/۹۱±۱/۱۵	۹/۱۶±۱/۴۴	۸/۸۹±۱/۰۶	۸/۸۹±۱/۰۶
مالون دی ال دئید	۹/۷۴±۰/۹۹	۱۱/۹۸±۱/۰۲*	۹/۵۱±۱/۰۷	۹/۲۵±۱/۰۱	۱۱/۳۹±۱/۰۷	۱۱/۴۲±۱/۳۹	۱۱/۴۲±۱/۳۹

* $p<0.05$ و ** $p<0.01$ مربوط به گروه کنترل

بحث

این اختلاف نتایج در مطالعات مختلف ناشی از نوع، نژاد و گونه حیوان، نوع سم و بافت، مسیر تجویز ماده سمی و دوز و زمان تیمار است. نتایج این تحقیق موافق نتایج مطالعاتی است که نشان می دهند ویتامین های E و C باعث کاهش سمیت ارگانوفسفره های مانند دیازینون، میتل پاراتیون، مالتیون و کلروپیریفوس در بافت های مختلف می شوند [۱۱، ۱۶، ۲۶-۲۹].

GST یکی دیگر از آنزیم های آنتی اکسیدان است که با اتصال GSH به تعدادی از سوبستراهای الکتروفیل، ترکیباتی با سمیت کمتر ایجاد می کند [۲۰، ۲۰]. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که دیازینون سبب افزایش فعالیت GST در قلب موش صحرایی شده و تجویز ویتامین های E و C سبب کاهش فعالیت این آنزیم در مقایسه با گروه دیازینون شده است. افزایش فعالیت GST با افزایش مصرف GSH همراه است. افزایش GST در اثر تزریق دیازینون نشان دهنده افزایش دفاع بدن در مقابل این سم و دفع سریع تر آن است [۲۰]. مطالعات دیگر نشان می دهند که به دنبال تجویز بعضی از ارگانوفسفره ها، فعالیت GST بدون تغییر [۳۰] بوده یا افزایش [۵، ۲۵، ۲۹] یا کاهش [۲۴، ۲۲، ۲۸، ۳۱] داشته است. معمولاً دوزهای کم سموم منجر به افزایش و دوزهای بالای آن باعث مهار فعالیت آنزیمها می شوند. همچنین چندین بررسی نشان می دهند که تجویز ویتامین های E و C از تغییرات فعالیت GST ناشی از ارگانوفسفره ها در بافت های مختلف جلوگیری می کند [۱۱، ۲۷-۲۹]. MDA از مهم ترین بیمار کره های پراکسیداسیون لبیدها است و افزایش غلظت آن نشان دهنده اختلال در مکانیزم های

بافت قلب به صورت یک پمپ به منظور خون رسانی به سایر بافت ها عمل می کند. ماهیچه قلب نمی تواند اکسیژن را برای استفاده ذخیره کند و باید اکسیژن و سایر مواد مغذی پیوسته به منظور عمل مناسب قلب تامین شود. از طرفی دیگر، میزان آنزیم های آنتی اکسیدان این بافت در مقایسه با سایر بافت های دیگر اندک است، به همین دلیل نسبت به استرس اکسیداتیو حساس تر است [۴، ۹]. بر اساس نتایج این مطالعه، تجویز دیازینون باعث افزایش فعالیت آنزیم های SOD و CAT قلب موش صحرایی شد. تجویز ویتامین های E و C تا حدی سبب کاهش فعالیت این آنزیم ها در مقایسه با گروه دیازینون شد. دیازینون با افزایش رادیکال های آزاد سبب فعال شدن سیستم های دفاعی آنتی اکسیدان شامل آنزیم های SOD و CAT می شود. افزایش فعالیت SOD در این مطالعه باعث کاهش رادیکال سوپراکسید و افزایش H_2O_2 در بافت قلب می شود و افزایش فعالیت آنزیم کاتالاز باعث خنثی شدن H_2O_2 می شود [۷]. کاهش فعالیت آنزیم های SOD و CAT بعد از تجویز ویتامین های E و C، احتمالاً مربوط به توانایی آنها در حذف مستقیم ROS است [۱۱، ۲۴]. مطالعات نشان داده اند که تجویز دیازینون، پاراکسون و دیمتوات (Dimethoate) موجب افزایش فعالیت آنزیم های SOD و CAT در بافت های مختلف در موش صحرایی و ماهی می شود [۵، ۱۱، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹]، در حالی که مطالعات دیگر کاهش فعالیت آنزیم های SOD و CAT را در بافت های مختلف بعد از تجویز دیازینون، دیمتوات، مالتیون، کلروپیریفوس (Chlorpyrifos) و آندوسولفان نشان می دهند [۳۰-۳۲].

گلوتاتیون این بافت، هم می‌تواند ناشی از افزایش فعالیت آنزیم GST و مصرف آن به عنوان سوبسترا توسط این آنزیم باشد و هم می‌تواند مربوط به عملکرد مستقیم آن برای حذف رادیکال‌های آزاد باشد و با توجه به نقش ویتامین‌های E و C برای حذف رادیکال‌های آزاد، کاهش فعالیت GST و مصرف گلوتاتیون را به دنبال دارد. مطالعات دیگر نشان می‌دهند که تجویز خوراکی دیازینون موجب کاهش گلوتاتیون کبد، کلیه و قلب می‌شود [۱۴، ۸، ۳۸]. چندین مطالعه نشان دادند که تجویز ارگانوفسفره‌های مختلف باعث کاهش گلوتاتیون در بافت‌های مختلف و تجویز ویتامین‌های E و C باعث بهبود آن می‌شود [۱۴، ۲۷، ۳۹].

از محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به عدم اندازه‌گیری فعالیت آنزیم‌های گلوتاتیون پراکسیداز و گلوتاتیون‌ردوکتاز و غلظت گلوتاتیون اکسیدشده اشاره کرد که به دلیل کمبود بودجه انجام نشد. در ضمن برای درک مکانیسم دقیق اثرات ارگانوفسفره‌ها و ویتامین‌های E و C پیشنهاد می‌شود که بیان زن آنزیم‌های سیستم آنتی‌اکسیدان و القای مرگ سلولی از نوع آپوپتوز یا نکروز در بافت‌های مختلف برسی شود.

نتیجه‌گیری

دیازینون با تولید رادیکال‌های آزاد و تغییر فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان و افزایش پراکسیداسیون لیپیدهای غشا و کاهش غلظت گلوتاتیون باعث القای استرس اکسیداتیو در بافت قلب می‌شود. ویتامین‌های E و C به عنوان آنتی‌اکسیدان از طریق پاکسازی رادیکال‌های آزاد باعث کاهش استرس اکسیداتیو ناشی از دیازینون می‌شوند.

تشکر و قدردانی: نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند از مریم صالحی، جواد رسولی و حسین مهدوی نسب به خاطر یاری در مراحل اولیه مطالعه تشکر نمایند. این طرح تحقیقاتی با حمایت مالی مرکز تحقیقات آسیب‌های شیمیایی دانشگاه علوم پزشکی بقیه...^(۱۵) شهر تهران انجام شده است که بدین وسیله از کلیه مسئولان مرکز مربوطه تشکر و قدردانی می‌شود.

تاییدیه اخلاقی: موازین اخلاقی کار با حیوانات آزمایشگاهی مورد تایید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مربوطه بود.

تعارض منافع: تعارض منافع در این مقاله وجود ندارد.

منابع مالی: این طرح تحقیقاتی با حمایت مالی مرکز تحقیقات آسیب‌های شیمیایی یکی از دانشگاه‌های علوم پزشکی نظامی شهر تهران انجام شده است.

منابع

1- Baconi DL, Bârcă M, Manda G, Ciobanu AM, Bălălău C. Investigation of the toxicity of some organophosphorus

دفعی آنتی‌اکسیدان‌های غیرآنژیمی و آنزیمی است [۳۲]. در مطالعه حاضر، افزایش سطح MDA در قلب در اثر تجویز دیازینون مشاهده شد که این افزایش ناشی از تولید رادیکال‌های آزاد توسط دیازینون و افزایش پراکسیداسیون لیپیدهای غشا است. استفاده از ویتامین‌های E و C در قلب سبب کاهش سطح MDA شد. کاهش سطح MDA می‌تواند مربوط به قابلیت این ویتامین‌ها در حذف مستقیم رادیکال‌های آزاد و مهار پراکسیداسیون لیپیدها به وسیله رادیکال‌های آزاد باشد. مطالعات نشان می‌دهند که تجویز خوراکی دیازینون موجب افزایش پراکسیداسیون لیپیدها در بافت‌های ارگانوفسفره‌های مختلف نظری دیازینون، کلروپیریفوس و دیمتوات C باعث افزایش غلظت MDA شده و تجویز ویتامین‌های E باعث کاهش غلظت آن می‌شود [۱۶، ۲۷-۲۹، ۳۳، ۳۴]. چندین مطالعه نشان دادند که تجویز ارگانوفسفره‌های مختلف دیازینون مطالعه نشان می‌دهند که تجویز خوراکی دیازینون باعث تراوش آنزیم‌های سیتوزولی مانند LDH می‌شود. LDH شاخص سمیت یک ماده شیمیایی و لیز سلولی است [۲۵]. در این مطالعه، دیازینون سبب کاهش فعالیت LDH قلب شد که تجویز ویتامین‌های C و E تا حدی فعالیت این آنزیم را در مقایسه با گروه دیازینون افزایش داد. کاهش فعالیت این آنزیم احتمالاً ناشی از افزایش آسیب بافتی و تراوش آن به داخل سرم است [۳۵]. استفاده از ویتامین‌های C و E به علت احیای رادیکال‌های آزاد ناشی از تجویز دیازینون و در نتیجه جلوگیری از پراکسیداسیون لیپیدهای غشا مانع از آزادشدن آنزیم LDH می‌شود. مطالعات نشان می‌دهند که فعالیت LDH در بافت‌های طحال، مغز، قلب، کبد و کلیه بعد از تجویز دیازینون و پاراکسون کاهش می‌یابد [۲۵، ۳۱]. ولیکن مطالعات دیگر، افزایش فعالیت LDH را در کبد، پانکراس، مغز و قلب پس از تجویز دیازینون نشان می‌دهد [۱۴، ۱۷، ۳۳]. همچنین مطالعات دیگر نشان می‌دهند که تجویز دی کلروس باعث افزایش فعالیت LDH و ایجاد استرس اکسیداتیو در موش صحرایی می‌شود و تجویز ویتامین‌های C و E فعالیت این آنزیم را بهبود می‌بخشد [۳۶]. در مطالعه‌ای نشان داده شد که تجویز دیازینون برای ۱۴ روز باعث افزایش فعالیت LDH کبد می‌شود و تجویز ترکیبی با ویتامین‌های A، C و E کاهش فعالیت آنزیم را به دنبال دارد [۳۷].

گلوتاتیون، تری‌پتید حاوی تیول و یکی از مهم‌ترین آنتی‌اکسیدان‌های سلولی است که باعث جمع‌آوری مستقیم ROS‌ها می‌شود. همچنین می‌تواند به عنوان یک سوبسترا برای آنزیم‌های گلوتاتیون پراکسیداز و GST عمل کند. تخلیه GSH در نهایت باعث افزایش پراکسیداسیون لیپیدی می‌شود [۲۵، ۳۱]. در این مطالعه، تجویز دیازینون سبب کاهش غلظت گلوتاتیون در قلب موش صحرایی شد. کاهش غلظت گلوتاتیون بافت قلب تا حدی در اثر ویتامین‌های E و C جبران می‌شود. از آنجایی که فعالیت GST نیز در بافت قلب در اثر دیازینون افزایش پیدا کرده است، کاهش

- Clin Chim Acta. 1978;90(1):37-43.
- 22- Tietze F. Enzymic method for quantitative determination of nanogram amounts of total and oxidized glutathione: Applications to mammalian blood and other tissues. *Anal Biochemistry*. 1969;27(3):502-22.
- 23- Bradford MM. A rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. *Anal Biochemistry*. 1976;72:248-54.
- 24- Uzun FG, Kalender Y. Protective effect of vitamins C and E on malathion-induced nephrotoxicity in male rats. *Gazi Univ J Sci*. 2011;24(2):193-201.
- 25- Jafari M, Salehi M, Asgari A, Ahmadi S, Abbasnezhad M, Hajihosani R, Hajigholamali M. Effects of paraoxon on serum biochemical parameters and oxidative stress induction in various tissues of wistar and norway rats. *Environ Toxicol Pharmacol*. 2012;34(3):876-7.
- 26- Abdallah FB, Gargouri B, Bejaoui H, Lassoued S, Ammar-Keskes L. Dimethoate-induced oxidative stress in human erythrocytes and the protective effect of vitamins C and E in vitro. *Environ Toxicol*. 2011;26(3):287-91.
- 27- Nisar NA, Mudasir Sultana, Waiz HA, Para PA, Baba NA, Zargar FA, Raja WH. Experimental study on the effect of vitamin C administration on lipid peroxidation and antioxidant enzyme activity in rats exposed to chlorpyrifos and lead acetate. *Vet World*. 2013;6(8):461-6.
- 28- Al-Awthan YS, Al-Duais MA, El-Sokkary GH, Aqlan EM. Protective effects of vitamins C and E on dimethoate-induced nephrotoxicity in male guinea pigs. *Annu Res Rev Biol*. 2014;4(24):4023-33.
- 29- Saxena R, Garg P. Vitamin E provides protection against in vitro oxidative stress due to pesticide (Chlorpyrifos and Endosulfan) in goat RBC. *GERF Bulletin Biosciences*. 2010;1(1):1-6.
- 30- Astiz M, De Alaniz MJ, Marra CA. Antioxidant defense system in rats simultaneously intoxicated with agrochemicals. *Environ Toxicol Pharmacol*. 2009;28(3):465-73.
- 31- Jafari M, Salehi M, Ahmadi S, Asgari A, Abbasnezhad M, Hajigholamali M. The role of oxidative stress in diazinon-induced tissues toxicity in wistar and norway rats. *Toxicol Mech Methods*. 2012;22(8):638-47.
- 32- Valavanidis A, Vlahogianni T, Dassenakis M, Scoullos M. Molecular biomarkers of oxidative stress in aquatic organisms in relation to toxic environmental pollutants. *Ecotoxicology Environ Saf*. 2006;64(2):178-89.
- 33- Abdou HM, ElMzoudy RH. Oxidative damage, hyperlipidemia and histological alterations of cardiac and skeletal muscles induced by different doses of diazinon in female rats. *J Hazard Mater*. 2010;182(1-3):273-8.
- 34- Leong CT, D'Souza UJ, Iqbal M, Mustapha ZA. Lipid peroxidation and decline in antioxidant status as one of the toxicity measures of diazinon in the testis. *Redox Rep*. 2013;18(4):155-64.
- 35- Salehi M, Jafari M, Saleh-Moqadam M, Asgari A. The comparison of the effect of diazinon and paraoxon on biomarkers of oxidative stress in rat serum. *Zahedan J Res Med Sci*. 2012;14(3):18-23.
- 36- Ogutcu A, Suludere Z, Kalender Y. Dichlorvos-induced hepatotoxicity in rats and the protective effects of vitamins C and E. *Environ Toxicol Pharmacol*. 2008;26(3):355-61.
- 37- Shokrzadeh M, Shobi S, Attar H, Shayegan S, Payam pesticides in a repeated dose study in rats. *Rom J Morphol Embryol*. 2013;54(2):349-56.
- 2- Bhatti GK, Sidhu IPS, Saini NK, Puar SK, Singh G, Bhatti JS. Ameliorative role of melatonin against cypermethrin induced hepatotoxicity and impaired antioxidant defense system in wistar rats. *IOSR J Environ Sci Toxicol Food Technol*. 2014;8(1):39-48.
- 3- Yassa VF, Girgis SM, Abumourad IMK. Potential protective effects of vitamin E on diazinon-induced DNA damage and some haematological and biochemical alterations in rats. *J Mediterr Ecol*. 2011;11:31-9.
- 4- Ahmadi S, Jafari M, Asgari AR, Salehi M. Acute effect of diazinon on the antioxidant system of rat's heart tissue. *Trauma Monthly*. 2011;16(2):87-93. [Persian]
- 5- Oruc E. Effects of diazinon on antioxidant defense system and lipid peroxidation in the liver of Cyprinus carpio (L.). *Environ Toxicol*. 2010; 26: 571-8.
- 6- Halliwell B. Free radicals and antioxidants: Updating a personal view. *Nutr Rev*. 2012;70(5):257-65.
- 7- Rafieian-Kopaei M, Baradaran A, Rafieian M. Oxidative stress and the paradoxical effects of antioxidants. *J Res Med Sci*. 2013;18(7):629.
- 8- Shah MD, Iqbal M. Diazinon-induced oxidative stress and renal dysfunction in rats. *Food Chem Toxicol*. 2010;48(12):3345-53.
- 9- Salehi M, Jafari M, Asgari AR, Ahmadi S. The role of paraoxon toxicity on oxidative stress induction in rat heart and spleen. *Scientific J Zanjan Univ Med Sci*. 2013;21(84):13-23. [Persian]
- 10- Abdel-Monem UM, Qar H, Attwa RA. Detoxification of dietary diazinon by clay, vitamin C and vitamin E in rabbits. *World Appl Sci J*. 2012;19(1):144-52.
- 11- Yilmaz N, Yilmaz M, Altuntas I. Diazinon-induced brain toxicity and protection by vitamins E plus C. *Toxicol Ind Health*. 2012;28(1):51-7.
- 12- Brigelius-Flohé R. Vitamin E and drug metabolism. *Biochem Biophys Res Commun*. 2003;305(3):737-40.
- 13- Duconge J, Miranda-Massari JR, Gonzalez MJ, Jackson JA, Warnock W, Riordan NH. Pharmacokinetics of vitamin C: insights into the oral and intravenous administration of ascorbate. *P R Health Sci J*. 2008;27(1):7-19.
- 14- El-Shenawy NS, El-Salmy F, Al-Eisa RA, El-Ahmmary B. Amelioratory effect of vitamin E on organophosphorus insecticide diazinon-induced oxidative stress in mice liver. *Pestic Biochemistry Physiol*. 2010;96(2):101-7.
- 15- Eroğlu S, Pandır D, Uzun FG, Bas H. Protective role of vitamins C and E in dichlorvos-induced oxidative stress in human erythrocytes in vitro. *Biol Res*. 2013;46(1):33-8.
- 16- Elzoghby RR, Hamoda AF, Abed-Ftah A, Farouk M. Protective role of vitamin C and green tea extract on malathion-induced hepatotoxicity and nephrotoxicity in rats. *Am J Pharmacol Toxicol*. 2014;9(3):177-88.
- 17- Gokalp O, Buyukvanli B, Cicek E, Ozer MK, Koyu A, Altuntas I, et al. The effects of diazinon on pancreatic damage and ameliorating role of vitamin E and vitamin C. *Pestic Biochemistry Physiol*. 2005;81(2):123-8.
- 18- Winterbourn CC, Hawkins RE, Brian M, Carrell RW. The estimation of red cell superoxide dismutase activity. *J Lab Clin Med*. 1975;85(2):337-41.
- 19- Aebi H. Catalase in vitro. *Methods Enzymol*. 1984;105:121-6.
- 20- Habig WH, Jakoby WB. Glutathione S-transferases (rat and human). *Methods Enzymol*. 1981;77:218-31.
- 21- Satoh K. Serum lipid peroxide in cerebrovascular disorders determined by a new colorimetric method.

Med Sci. 2012;16(1):1-9. [Persian]
39- Verma RS, Mehta A, Srivastava N. Comparative studies on chlorpyrifos and methyl parathion induced oxidative stress in different parts of rat brain: Attenuation by antioxidant vitamins. Pestic Biochemistry Physiol. 2009;95(3):152-8.

SS, Ghorbani F. Effect of vitamins A, E and C on liver enzyme activity in rats exposed to organophosphate pesticide diazinon. Pak J Biol Sci. 2012;15(19):936-41.
38- Ahmadi S, Jafari M, Asgari A, Salehi M. Acute effect of diazinon on lipid peroxidation level and activities of antioxidant enzymes in rat spleen. J Kermanshah Univ